

Arrest

nr. 304 400 van 5 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Moldaafs staatsburger van Roma origine te zijn, geboren op (...) 1983 in Soroca. In 2012 verhuisde u naar Chisinau waar u op verschillende adressen heeft gewoond. U vreest geen woonplaats te hebben bij terugkeer naar Moldavië en als zwerver op straat terecht te komen.

Vijftien jaar geleden overleed uw echtgenoot. Omdat u graag een kind wilde, besloot u om een relatie te starten met uw verre neef, K.(...) M.(...), die levenslang in de gevangenis zit. U bezocht hem in de gevangenis en werd zwanger. U was vier maanden zwanger toen u een miskraam kreeg. K.(...) gaf u de schuld van de miskraam en dacht dat u het kind gedood hebt. Hij eiste dat u naar de kerk zou gaan om te zweren dat u dit

niet had gedaan. Als u het niet zou afzweren, zou hij u doden. Onlangs beschuldigde K.(...) u ervan dat u met andere mannen omgaat en betrekkingen hebt. U weet dat u nooit zal kunnen bewijzen aan hem dat u al die jaren met geen andere man bent geweest. Bij terugkeer naar Moldavië vreest u dat K.(...) mensen op u zou kunnen afsturen vanuit de gevangenis.

Uw broer (...) werd zeven jaar geleden vermoord nadat uw stiefvader (...) problemen kreeg in verband met zijn ouderlijke huis. U vreest dat uw halfbroer (...) om diezelfde reden vermoord zal worden in Moldavië. Een maand en 40 dagen na de dood van uw broer (...) verliet u Moldavië samen met uw moeder (...), dat was in 2018. De reden van uw vertrek was enerzijds de dood van uw broer, anderzijds de slechte gezondheidstoestand van uw moeder.

Jullie reisden naar Duitsland waar u op 10 december 2018 verzocht om internationale bescherming. U bleef ongeveer vijf maanden in Duitsland en reisde vervolgens naar Nederland waar u op 2 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende. Op 3 mei 2019 diende u de eerste keer een VIB in in Frankrijk. U verbleef de jaren nadien op verschillende plaatsen in Frankrijk en op 17 november 2021 diende u een tweede VIB in. U reisde met uw moeder, halfbroer, schoonzus (...) en stiefvader verder naar België. U kwam aan in België op 24 februari 2022 en verzocht dezelfde dag om internationale bescherming bij de asielinstanties.

U koestert in Moldavië een vrees voor uw stiefvader. Wettelijk gezien bent u zijn echtgenote. U bent een aantal jaar geleden met hem getrouwd zodat hij uw achternaam kon overnemen en met een nieuw paspoort naar de Russische Federatie kon reizen waar uw moeder toen verbleef. In de praktijk was uw stiefvader echter enkel de partner van uw moeder. Toen u in België naar de gynaecoloog ging en hoorde dat u nog maar een paar jaar vruchtbaar zult zijn, begon uw stiefvader ongepaste opmerkingen te maken en liet hij doorschijnen dat hij zowel u als uw moeder als zijn vrouw beschouwt. Zijn gedrag was een grote schande en jullie hebben hem beledigd. U wilt officieel scheiden van uw stiefvader en u vreest dat hij u in Moldavië zou mishandelen, slaan, of ervoor zou zorgen dat u op straat wordt aangereden.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een origineel document in verband met uw moeder die in het ziekenhuis ligt in België en uw originele Moldavische paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in België een verzoek om internationale bescherming indiende omdat u enerzijds een vrees koestert voor uw verre neef K.(...) M.(...) en anderzijds voor uw stiefvader (...), die uw wettelijke echtgenoot is. Daarnaast haalde u de problemen aan in verband met het ouderlijke huis van uw stiefvader met als gevolg dat uw broer (...) werd vermoord, alsook de medische problemen van uw moeder en een vrees om op straat te belanden in Moldavië.

Wat betreft uw vrees voor K.(...) M.(...) en (...) moet vooreerst worden opgemerkt dat, om als vluchteling te worden erkend, er dient te worden aangetoond dat de vervolging te wijten is aan één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Er dient een verband te zijn tussen de daden en de gronden van vervolging. In casu blijkt echter geenszins dat de door u aangevoerde vervolging zou zijn ingegeven door één van bovenstaande gronden. Uw beweerde relaas berust immers op problemen met uw verre neef en met uw stiefvader. Deze feiten zijn van interpersoonlijke aard en vertonen geen nexus met één van de aangehaalde gronden.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakte dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U slaagde er immers niet in om uw vrees voor K.(...) M.(...) aannemelijk te maken. U verklaarde dat u zwanger geraakte van hem toen hij in de gevangenis zat. Toen u vier maanden later een miskraam kreeg,

beschuldigde hij u ervan het kind met opzet gedood te hebben. Hij zou u vermoorden als u niet naar de kerk zou gaan om te zweren dat u dat niet had gedaan. Onlangs beschuldigde hij u ervan dat u een relatie hebt met andere mannen. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 6, 7) Eerst en vooral gaf u aan niet zeker te zijn of K.(...) serieus was of een grapje maakte toen hij zei dat hij u zou vermoorden. Dat u niet eens weet of K.(...) meende wat hij zei, is opmerkelijk. Het feit dat het volgens u even goed een grapje kon zijn, is een indicatie dat hij u niet serieus bedreigde. Er kan immers van worden uitgegaan dat u zelf wel zou weten indien hij u werkelijk naar het leven stond. Daarenboven is het opmerkelijk dat u nog contact onderhoudt met K.(...) en jullie blijkbaar een week voor het persoonlijk onderhoud nog met elkaar praatten. Indien u effectief een vrees koestert voor hem kan niet ingezien worden waarom u nog met hem belt. Het feit dat u dat wel doet, is een tegenindicatie voor uw aangehaalde vrees en een indicatie dat u de bedreiging zelf ook niet serieus neemt, wat u ook toegaf: "Ik neem dat niet ernstig op want tussen ons is het toch gedaan." (npo p. 7)

Daarnaast moet er op worden gewezen dat K.(...) in de gevangenis zit en levenslang heeft gekregen. U zei echter toch een vrees te hebben ondanks dat hij vastzit, gezien hij vanuit de gevangenis mensen naar u kan toe sturen. Dat heeft hij in het verleden ook al gedaan. Mensen kwamen u geld of eten brengen dat door andere mensen bij u werd opgepikt. Ook K.(...)'s moeder bracht soms dingen langs. Wanneer daar verder op werd ingegaan, bleek echter dat het hier niet ging om bedreigingen of mensen die K.(...) speciaal naar u had gestuurd om u te intimideren. U zei dat de mensen mooi binnen kwamen en terug netjes naar buiten gingen. (npo p. 7, 8) U kon bijgevolg niet aannemelijk maken dat u een vrees koestert ten opzichte van K.(...).

De vrees voor uw stiefvader kon u evenmin hard maken. U vertelde hoe u een paar jaar geleden trouwde met uw stiefvader zodat hij met uw achternaam een nieuw paspoort kon aanvragen en opnieuw naar uw moeder toe kon reizen die op dat moment in de Russische Federatie woonde. Toen jullie samen in België waren, bleek dat uw stiefvader u in de praktijk ook beschouwt als zijn echtgenote, dat hij zowel u als uw moeder ziet als zijn partners. Er ontstond ruzie en u en uw moeder hebben hem beledigd waarna hij terugkeerde naar Moldavië. Omwille van de beledigingen naar hem toe vreest u bij terugkeer naar Moldavië dat hij u iets zou aandoen. Hij zou u kunnen slaan of ervoor kunnen zorgen dat u op straat wordt aangereden. (npo p. 3, 8) De door u aangehaalde vrees is echter een loutere aanname die u op geen enkele manier staft of hard maakt. U geeft geen reden aan om aan te nemen dat uw stiefvader u iets zou willen aandoen. Maar zelfs indien enig geloof zou worden gehecht aan deze vrees -quod non-, dan nog **maakt u geenszins hard dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in uw land van herkomst indien u dat nodig acht.**

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Romaminderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke. Gevraagd waarom u niet op bescherming zou kunnen rekenen in Moldavië, haalde u aan dat men zonder geld niks kan bereiken in Moldavië en dat jullie baron, Bar Bar Vasilij diegene is die beslist wie er bescherming krijgt. Over de politie zei u dat de politie smeergeld aanneemt en een aangifte zo kan 'vergeten'. (npo p. 8, 9)

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en

andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Zodoende maakte u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen door toedoen van uw stiefvader.

Wat betreft de overige asielmotieven, zijnde uw vrees om in Moldavië om op straat te belanden, de problemen omwille van het ouderlijke huis van uw stiefvader en de medische problemen van uw moeder, kan verwezen worden naar de beslissing van uw halfbroer (...). In zijn dossier werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, waardoor ook in uw hoofde geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld omwille van dezelfde asielmotieven. De beslissing van uw halfbroer luidt als volgt:

Uit uw verklaringen blijkt dat u in België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend omdat u enerzijds vreest vermoord te zullen worden door de zoon van de vroeger buurman, anderzijds haalde u de medische problemen van uw moeder aan, algemene discriminatie in Moldavië en het feit dat u geen huis had, en problemen met uw schoonouders. Uw partner haalde een vrees aan in uw hoofde om gemobiliseerd te worden en een algemene vrees voor oorlog in Moldavië.

Na analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Moldavië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève, of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet er op worden gewezen dat u reeds vier verzoeken om internationale bescherming (VIB) indiende in Europa omwille van de **medische problemen van uw moeder** (in 2018 in Duitsland, in 2019 in Frankrijk en Nederland en in 2022 opnieuw in Frankrijk). Haar gezondheidstoestand is ook meteen de reden dat u naar België kwam en er een VIB deed, naast het feit dat u geen huis heeft in Moldavië, geen plek om te slapen en er gediscrimineerd werd. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 31 + 37, 24.03.2022; notities persoonlijk onderhoud (npo) MAN p. 6)

Wat betreft de medische problemen van uw moeder moet erop worden gewezen dat dit geen verband houdt met één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De medische problemen van uw moeder zijn vreemd aan de Conventie. Daarnaast kan niet ingezien worden om welke reden u zelf problemen zou kennen in Moldavië omwille van haar gezondheidstoestand.

Wat betreft uw woonsituatie in Moldavië moet onderstreept worden dat dit een louter **economisch motief** is dat opnieuw geen verband houdt met de Vluchtelingenconventie. Daarenboven blijkt uit uw verdere verklaringen en die van uw halfzus dat u weldegelijk een dak boven uw hoofd had, zij het gehuurd. (npo MAN p. 4, 5; npo HALFZUS p. 5) Er moet vastgesteld worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, omdat de economische problemen die u inroept niet geloofwaardig zijn.

U verklaarde op de DVZ dat u **discriminatie** onderging in Moldavië. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren

inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd. In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. Gevraagd naar de redenen waarom u Moldavië verliet, repte u op het CGVS overigens met geen woord over discriminatie. (npo MAN p. 6, 7, 9) U bracht met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Tijdens uw tweede gesprek op de DVZ haalde u aan dat u problemen had met uw **schoonouders** omdat ze tegen jullie relatie gekant zijn. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.7, 10.03.2023) Uw partner verklaarde dat ze met u was weggelopen en dat haar ouders haar aan iemand anders wilden uithuwelijken. Gedurende het jaar of anderhalf jaar dat jullie samenwoonden in Chisinau kwam haar familie twee tot drie keer per maand langs. Ze probeerden haar terug mee te nemen naar Otaci, wat overigens nooit is gelukt. Uw partner vreest dat haar vader haar alsnog zou meenemen indien ze zou terugkeren naar Moldavië. (npo VROUW p. 5, 6, 7) Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat u of uw partner ernstige schade te vrezen hebben voor uw schoonfamilie. Eerst en vooral hebben er zich voor jullie vertrek uit Moldavië nooit ernstige incidenten

voorgedaan. Uw partner vertelde wel dat u en uw schoonvader en schoonbroer een discussie hadden die bijna was geaard in een vechtpartij, maar uiteindelijk is uw schoonfamilie gewoon terug vertrokken. (npo VROUW p. 6) Gezien er zich geen noemenswaardige incidenten voordeden voor jullie vertrek, is er bijgevolg geen reden om aan te nemen dat dit wel het geval zou zijn bij terugkeer naar Moldavië. Daarnaast gaf u aan dat jullie op dit moment contact hebben met uw schoonouders. Ze zijn geïnteresseerd in hoe het met jullie gaat en in hun kleinkinderen, ze gedragen zich op een vriendschappelijke manier. (npo MAN p. 7) Uw partner vertelde dat ze een goed contact heeft met haar moeder, ze vraagt hoe het met haar gaat, met de kinderen, het leven. (npo VROUW p. 4, 6) Er is bijgevolg geen enkele aanwijzing dat jullie concreet iets te vrezen hebben voor uw schoonouders bij terugkeer naar Moldavië.

Uw partner haalde ook nog aan dat ze vreest dat u gemobiliseerd zou worden om deel te nemen aan de **oorlog** die van Oekraïne naar Moldavië zou kunnen overwaaien. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023; npo VROUW p. 7) Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat u dit zelf niet aanhaalde, maar dat het slechts uw partner was die dit asielmotief ter sprake bracht. Indien u werkelijk een vrees hebt voor de mobilisatie, kan verwacht worden dat u dit zelf ter sprake zou brengen of dat u dit bij de DVZ vermeldde of op zijn minst op het CGVS.

Ten tweede volstaat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Uw partner hoorde van vrienden dat er mensen worden opgeroepen in het leger en volgens de media werden er wapens geplaatst in Moldavië. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dit is echter een blote bewering die u met geen enkel objectief stuk wist te staven. U maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat u persoonlijk gemobiliseerd zou worden, noch legt u hier verder enige aanwijzing van voor. Daarenboven blijkt uit de voorhanden zijnde objectieve informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er in Moldavië actueel geen sprake is van mobilisatie van burgers in het kader van het heersende conflict tussen Rusland en Oekraïne, waardoor deze vrees louter hypothetisch blijft. U of uw partner bracht zelf geen informatie aan die het tegendeel aantoonde.

Tijdens het tweede gesprek op de DVZ en tijdens uw onderhoud op het CGVS haalde u een vrees aan in verband met het **ouderlijke huis van uw vader**. U vreest dat de zoon van de vroegere buurman u naar het leven staat. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023, npo MAN p. 6, 7) Er zijn echter verschillende zaken die ervoor zorgen dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen en de daarmee gepaard gaande vrees voor uw leven.

Eerst en vooral gaat het hier om louter blote beweringen die u op geen enkele wijze staft met enig begin van bewijs. U legde immers geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot deze feiten, en dit niettegenstaande de feiten dateren van een aantal jaar geleden, en u dus tijd heeft gehad om uw asielmotieven te onderleggen en u daarenboven aangaf dat uw vader over documenten beschikt in verband met de rechtszaak. (npo MAN p. 4)

Daarnaast moet er op worden gewezen dat u de problemen omwille van het huis van uw vader situeert vóór uw vertrek naar Duitsland en uw VIB aldaar. (npo MAN p. 7) Echter, toen er werd ingegaan op uw reisweg, gaf u aan dat de asielaanvragen in Duitsland, Nederland en Frankrijk verband hielden met de medische problemen van uw moeder. U bracht ze op dat moment niet in verband met de problemen van het huis. Echter, wanneer er even later werd ingegaan op de vrees in Moldavië beweerde u dat u naar Duitsland ging omwille van bedreigingen in verband met het huis. (npo MAN p. 6, 7) Het is vreemd dat u hier geen coherente verklaringen over aflegde.

Wat de geloofwaardigheid van uw vrees verder onderuit haalt, is het gegeven dat u na uw initiële vertrek om naar Duitsland te gaan twee keer naar Moldavië terugkeerde, ondanks de vrees om gedood te worden door de zoon van de buurman. Na drie maanden in Duitsland te verblijven, zette u uw asielprocedure stop omdat uw zus en moeder een negatieve beslissing hadden gekregen en u niet van plan was om er te blijven en u keerde terug naar Moldavië. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 26, 24.03.2022) U heeft het resultaat van uw VIB in Nederland evenmin afgewacht maar keerde terug naar Moldavië omdat u niet tevreden was met de verblijfsomstandigheden tijdens uw procedure. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 24, 24.03.2022) Het feit dat u het resultaat van uw asielprocedure in Duitsland en Nederland zelfs niet heeft afgewacht en tweemaal besloot terug te keren naar Moldavië, is onverenigbaar met uw aangehaalde vrees en uw bewering een dringende nood te hebben aan internationale bescherming.

Vervolgens is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ in maart 2022 geen gewag maakte van uw vrees om gedood te worden en de problemen in verband met het huis. U bracht dit pas ter sprake tijdens uw tweede gesprek op de DVZ in maart 2023. U werd op het CGVS gevraagd waarom u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ niets hard vermeld over deze problemen. U antwoordde dat u het niet wist, dat er waarschijnlijk niet naar werd gevraagd. (npo MAN p. 9) Er werd echter tijdens het eerste gesprek op de DVZ weldegelijk gepolst naar de motieven van uw vertrek. U gaf aan dat de reden van uw vertrek uit Moldavië de volgende was: "We vertrokken omdat we daar discriminatie ondergaan. Bovendien heb ik er geen huis, geen plek waar ik kan gaan slapen." Indien u vreest om vermoord te worden door de zoon van de buurman kan er niet ingezien worden waarom u dat niet ook zou vermelden, naast de dingen die u wel aanhaalde. Daarbij kan nog vermeld worden dat noch uw vader noch uw moeder op hun eerste interview op de DVZ iets vermeldden over problemen omwille van het huis, wat uw relaas verder onderuit haalt. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), 22/13546, 24.03.2022 ; Verklaring DVZ en Vragenlijst DVZ I.(...) P.(...), 22/13547, 07.04.2022) U kon overigens geen verklaring bieden voor het feit dat uw ouders er niets over hadden vermeld. (npo MAN p. 9)

Het gegeven dat uw vader recent vrijwillig terugkeerde naar Moldavië is een verdere tegenindicatie voor uw vrees. Vorig jaar keerde uw vader terug, hij huurt op dit moment iets in Chisinau en hij is aan het werk. U bent niet op de hoogte of hij op dit moment problemen heeft, gezien jullie nog maar weinig contact hebben. (npo MAN p. 5) Opnieuw doet dit de wenkbrauwen fronsen in het licht van de vrees die u aanhaalde gedood te worden door de zoon van de buurman. Gezien uw vader vrijwillig terugkeerde naar Moldavië en er klaarblijkelijk geen problemen ondervindt, kan niet ingezien worden waarom u wel problemen zou hebben bij terugkeer.

Verder werd uw relaas in verband met het ouderlijk huis van uw vader ondermijnt door tal van tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen enerzijds en die van uw moeder en halfzus anderzijds. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer de problemen met het huis zich afspeelden en wanneer uw halfbroer vermoord werd. Op het CGVS haalde u aan dat de problemen en de dood van uw halfbroer zich situeerden voordat jullie naar Duitsland vertrokken en dat dit zes of zeven jaar geleden was. (npo MAN p. 7, 8) Uit gegevens in uw administratief dossier blijkt dat u asiel aanvraag in Duitsland in 2018 (Eurodac Hit). In maart 2022 verklaarde u op de DVZ dat uw halfbroer I.(...) twee jaar ervoor overleed. (Verklaring DVZ MAN, rubriek 17, 24.03.2022) In maart 2023 situeerde u zijn dood 10 jaar eerder. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dat u geen coherente verklaringen aflegde over wanneer uw halfbroer gedood werd, doet afbreuk aan uw relaas. Immers, dit betreft een sleutelmoment in uw relaas waardoor er niet ingezien kan worden om welke reden u niet eenduidig zou kunnen aangeven wanneer deze gebeurtenis plaatsvond.

Niet alleen waren uw eigen verklaringen tegenstrijdig, ze kwamen ook niet overeen met de verklaringen van uw halfzus en moeder. U haalde aan dat I.(...) 35 of 38 jaar was toen hij stierf. (npo MAN p. 8) Uw moeder gaf tijdens haar eerste interview op de DVZ echter aan dat I.(...) overleden is als kind terwijl uw halfzus zowel vijf als zeven jaar geleden aanhaalde. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), rubriek 16, 24.03.2022; Verklaring DVZ M.(...) P.(...), rubriek 17, 24.03.2022; npo HALFZUS p. 5) De tegenstrijdige verklaringen tussen jullie onderling is een zoveelste aanwijzing dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ten slotte kan er nog aangestipt worden dat u in maart 2023 op de DVZ had verklaard dat u een jaar voor uw laatste vertrek uit Moldavië persoonlijke bedreigingen kreeg. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5) Gevraagd of u ooit zelf bedreigd werd, gaf u op het CGVS echter aan van niet. (npo MAN p. 8) Toen u op die tegenstrijdigheid werd gewezen, antwoorde u dat u zich wel bedreigd voelde en dat er wel bedreigingen werden geuit. Meer bepaald hadden ze gezegd dat als uw vader geen andere familieleden wilde verliezen hij de documenten van het huis moest afgeven. (npo MAN p. 9) Dit kan echter niet gezien worden als een bedreigingen die rechtstreeks naar u werd geuit. Daarenboven was u amper op de hoogte van de details, wat er verder voor zorgt dat de beweerde bedreigingen naar u toe niet geloofwaardig kunnen worden geacht. Zo wist u bijvoorbeeld niet hoe de bedreigingen geuit werden en hoe vaak dit gebeurde. (npo MAN p. 9) Boven gedane vaststellingen doen stuk voor stuk afbraak aan de geloofwaardigheid van uw relaas in verband met het ouderlijke huis van uw vader, de moord op uw halfbroer en daarmee gepaard gaande vrees voor u persoonlijk in Moldavië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Uw paspoort bevat louter

identiteitsen reisgegevens, die hier niet worden betwist. Uit het medische document dat u neerlegde, blijkt slechts dat uw moeder op dit moment is opgenomen in een ziekenhuis in Luik, wat evenmin betwist wordt. Geen van deze documenten bevat echter informatie betreffende de door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw herkomstland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u in België een verzoek om internationale bescherming indiende omdat u enerzijds een vrees koestert voor uw verre neef K.(...) M.(...) en anderzijds voor uw stiefvader (...), die uw wettelijke echtgenoot is. Daarnaast haalde u de problemen aan in verband met het ouderlijke huis van uw stiefvader met als gevolg dat uw broer (...) werd vermoord, alsook de medische problemen van uw moeder en een vrees om op straat te belanden in Moldavië.

Wat betreft uw vrees voor K.(...) M.(...) en (...)moet vooreerst worden opgemerkt dat, om als vluchteling te worden erkend, er dient te worden aangetoond dat de vervolging te wijten is aan één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Er dient een verband te zijn tussen de daden en de gronden van vervolging. In casu blijkt echter geenszins dat de door u aangevoerde vervolging zou zijn ingegeven door één van bovenstaande gronden. Uw beweerde relaas berust immers op problemen met uw verre neef en met uw stiefvader. Deze feiten zijn van interpersoonlijke aard en vertonen geen nexus met één van de aangehaalde gronden.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakte dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U slaagde er immers niet in om uw vrees voor K.(...) M.(...) aannemelijk te maken. U verklaarde dat u zwanger geraakte van hem toen hij in de gevangenis zat. Toen u vier maanden later een miskraam kreeg, beschuldigde hij u ervan het kind met opzet gedood te hebben. Hij zou u vermoorden als u niet naar de kerk zou gaan om te zweren dat u dat niet had gedaan. Onlangs beschuldigde hij u ervan dat u een relatie hebt met andere mannen. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 6, 7) Eerst en vooral gaf u aan niet zeker te zijn of K.(...) serieus was of een grapje maakte toen hij zei dat hij u zou vermoorden. Dat u niet eens weet of K.(...) meende wat hij zei, is opmerkelijk. Het feit dat het volgens u even goed een grapje kon zijn, is een indicatie dat hij u niet serieus bedreigde. Er kan immers van worden uitgegaan dat u zelf wel zou weten indien hij u werkelijk naar het leven stond. Daarenboven is het opmerkelijk dat u nog contact onderhoudt met K.(...) en jullie blijkbaar een week voor het persoonlijk onderhoud nog met elkaar praatten. Indien u effectief een vrees koestert voor hem kan niet ingezien worden waarom u nog met hem belt. Het feit dat u dat wel

doet, is een tegenindicatie voor uw aangehaalde vrees en een indicatie dat u de bedreiging zelf ook niet serieus neemt, wat u ook toegaf: "Ik neem dat niet ernstig op want tussen ons is het toch gedaan." (npo p. 7)

Daarnaast moet er op worden gewezen dat K.(...) in de gevangenis zit en levenslang heeft gekregen. U zei echter toch een vrees te hebben ondanks dat hij vastzit, gezien hij vanuit de gevangenis mensen naar u kan toe sturen. Dat heeft hij in het verleden ook al gedaan. Mensen kwamen u geld of eten brengen dat door andere mensen bij u werd opgepikt. Ook K.(...)'s moeder bracht soms dingen langs. Wanneer daar verder op werd ingegaan, bleek echter dat het hier niet ging om bedreigingen of mensen die K.(...) speciaal naar u had gestuurd om u te intimideren. U zei dat de mensen mooi binnen kwamen en terug netjes naar buiten gingen. (npo p. 7, 8) U kon bijgevolg niet aannemelijk maken dat u een vrees koestert ten opzichte van K.(...).

De vrees voor uw stiefvader kon u evenmin hard maken. U vertelde hoe u een paar jaar geleden trouwde met uw stiefvader zodat hij met uw achternaam een nieuw paspoort kon aanvragen en opnieuw naar uw moeder toe kon reizen die op dat moment in de Russische Federatie woonde. Toen jullie samen in België waren, bleek dat uw stiefvader u in de praktijk ook beschouwt als zijn echtgenote, dat hij zowel u als uw moeder ziet als zijn partners. Er ontstond ruzie en u en uw moeder hebben hem beledigd waarna hij terugkeerde naar Moldavië. Omwille van de beledigingen naar hem toe vreest u bij terugkeer naar Moldavië dat hij u iets zou aandoen. Hij zou u kunnen slaan of ervoor kunnen zorgen dat u op straat wordt aangereden. (npo p. 3, 8) De door u aangehaalde vrees is echter een loutere aanname die u op geen enkele manier staft of hard maakt. U geeft geen reden aan om aan te nemen dat uw stiefvader u iets zou willen aandoen. Maar zelfs indien enig geloof zou worden gehecht aan deze vrees -quod non-, dan nog **maakt u geenszins hard dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in uw land van herkomst indien u dat nodig acht.**

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Romaminderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke. Gevraagd waarom u niet op bescherming zou kunnen rekenen in Moldavië, haalde u aan dat men zonder geld niks kan bereiken in Moldavië en dat jullie baron, Bar Bar Vasili diegene is die beslist wie er bescherming krijgt. Over de politie zei u dat de politie smeergeld aanneemt en een aangifte zo kan 'vergeten'. (npo p. 8, 9)

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Zodoende maakte u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen door toedoen van uw stiefvader.

Wat betreft de overige asielmotieven, zijnde uw vrees om in Moldavië om op straat te belanden, de problemen omwille van het ouderlijke huis van uw stiefvader en de medische problemen van uw moeder, kan verwezen worden naar de beslissing van uw halfbroer (...). In zijn dossier werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, waardoor ook in uw hoofde geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld omwille van dezelfde asielmotieven. De beslissing van uw halfbroer luidt als volgt:

Uit uw verklaringen blijkt dat u in België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend omdat u enerzijds vreest vermoord te zullen worden door de zoon van de vroeger buurman, anderzijds haalde u de medische problemen van uw moeder aan, algemene discriminatie in Moldavië en het feit dat u geen huis had, en problemen met uw schoonouders. Uw partner haalde een vrees aan in uw hoofde om gemobiliseerd te worden en een algemene vrees voor oorlog in Moldavië.

Na analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Moldavië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève, of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet er op worden gewezen dat u reeds vier verzoeken om internationale bescherming (VIB) indiende in Europa omwille van de **medische problemen van uw moeder** (in 2018 in Duitsland, in 2019 in Frankrijk en Nederland en in 2022 opnieuw in Frankrijk). Haar gezondheidstoestand is ook meteen de reden dat u naar België kwam en er een VIB deed, naast het feit dat u geen huis heeft in Moldavië, geen plek om te slapen en er gediscrimineerd werd. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 31 + 37, 24.03.2022; notities persoonlijk onderhoud (npo) MAN p. 6)

Wat betreft de medische problemen van uw moeder moet erop worden gewezen dat dit geen verband houdt met één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De medische problemen van uw moeder zijn vreemd aan de Conventie. Daarnaast kan niet ingezien worden om welke reden u zelf problemen zou kennen in Moldavië omwille van haar gezondheidstoestand.

Wat betreft uw woonsituatie in Moldavië moet onderstreept worden dat dit een louter **economisch motief** is dat opnieuw geen verband houdt met de Vluchtelingenconventie. Daarenboven blijkt uit uw verdere verklaringen en die van uw halfzus dat u weldegelijk een dak boven uw hoofd had, zij het gehuurd. (npo MAN p. 4, 5; npo HALFZUS p. 5) Er moet vastgesteld worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, omdat de economische problemen die u inroept niet geloofwaardig zijn.

U verklaarde op de DVZ dat u **discriminatie** onderging in Moldavië. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center

(Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd. In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. Gevraagd naar de redenen waarom u Moldavië verliet, repte u op het CGVS overigens met geen woord over discriminatie. (npo MAN p. 6, 7, 9) U bracht met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Tijdens uw tweede gesprek op de DVZ haalde u aan dat u problemen had met uw **schoonouders** omdat ze tegen jullie relatie gekant zijn. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.7, 10.03.2023) Uw partner verklaarde dat ze met u was weggelopen en dat haar ouders haar aan iemand anders wilden uithuwelijken. Gedurende het jaar of anderhalf jaar dat jullie samenwoonden in Chisinau kwam haar familie twee tot drie keer per maand langs. Ze probeerden haar terug mee te nemen naar Otaci, wat overigens nooit is gelukt. Uw partner vreest dat haar vader haar alsnog zou meenemen indien ze zou terugkeren naar Moldavië. (npo VROUW p. 5, 6, 7) Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat u of uw partner ernstige schade te vrezen hebben voor uw schoonfamilie. Eerst en vooral hebben er zich voor jullie vertrek uit Moldavië nooit ernstige incidenten voorgedaan. Uw partner vertelde wel dat u en uw schoonvader en schoonbroer een discussie hadden die bijna was geaard in en vechtpartij, maar uiteindelijk is uw schoonfamilie gewoon terug vertrokken. (npo VROUW p. 6) Gezien er zich geen noemenswaardige incidenten voordeden voor jullie vertrek, is er bijgevolg geen reden om aan te nemen dat dit wel het geval zou zijn bij terugkeer naar Moldavië. Daarnaast gaf u aan dat jullie op dit moment contact hebben met uw schoonouders. Ze zijn geïnteresseerd in hoe het met jullie gaat en in hun kleinkinderen, ze gedragen zich op een vriendschappelijke manier. (npo MAN p. 7) Uw partner vertelde dat ze een goed contact heeft met haar moeder, ze vraagt hoe het met haar gaat, met de kinderen,

het leven. (npo VROUW p. 4, 6) Er is bijgevolg geen enkele aanwijzing dat jullie concreet iets te vrezen hebben voor uw schoonouders bij terugkeer naar Moldavië.

Uw partner haalde ook nog aan dat ze vreest dat u gemobiliseerd zou worden om deel te nemen aan de **oorlog** die van Oekraïne naar Moldavië zou kunnen overwaaien. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023; npo VROUW p. 7) Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat u dit zelf niet aanhaalde, maar dat het slechts uw partner was die dit asielmotief ter sprake bracht. Indien u werkelijk een vrees hebt voor de mobilisatie, kan verwacht worden dat u dit zelf ter sprake zou brengen of dat u dit bij de DVZ vermeldde of op zijn minst op het CGVS.

Ten tweede volstaat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Uw partner hoorde van vrienden dat er mensen worden opgeroepen in het leger en volgens de media werden er wapens geplaatst in Moldavië. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dit is echter een blote bewering die u met geen enkel objectief stuk wist te staven. U maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat u persoonlijk gemobiliseerd zou worden, noch legt u hier verder enige aanwijzing van voor. Daarenboven blijkt uit de voorhanden zijnde objectieve informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er in Moldavië actueel geen sprake is van mobilisatie van burgers in het kader van het heersende conflict tussen Rusland en Oekraïne, waardoor deze vrees louter hypothetisch blijft. U of uw partner bracht zelf geen informatie aan die het tegendeel aantoonst.

Tijdens het tweede gesprek op de DVZ en tijdens uw onderhoud op het CGVS haalde u een vrees aan in verband met het **ouderlijke huis van uw vader**. U vreest dat de zoon van de vroegere buurman u naar het leven staat. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023, npo MAN p. 6, 7) Er zijn echter verschillende zaken die ervoor zorgen dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen en de daarmee gepaard gaande vrees voor uw leven.

Eerst en vooral gaat het hier om louter blote beweringen die u op geen enkele wijze staft met enig begin van bewijs. U legde immers geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot deze feiten, en dit niettegenstaande de feiten dateren van een aantal jaar geleden, en u dus tijd heeft gehad om uw asielmotieven te onderleggen en u daarenboven aangaf dat uw vader over documenten beschikt in verband met de rechtszaak. (npo MAN p. 4)

Daarnaast moet er op worden gewezen dat u de problemen omwille van het huis van uw vader situeert vóór uw vertrek naar Duitsland en uw VIB aldaar. (npo MAN p. 7) Echter, toen er werd ingegaan op uw reisweg, gaf u aan dat de asielaanvragen in Duitsland, Nederland en Frankrijk verband hielden met de medische problemen van uw moeder. U bracht ze op dat moment niet in verband met de problemen van het huis. Echter, wanneer er even later werd ingegaan op de vrees in Moldavië beweerde u dat u naar Duitsland ging omwille van bedreigingen in verband met het huis. (npo MAN p. 6, 7) Het is vreemd dat u hier geen coherente verklaringen over aflegde.

Wat de geloofwaardigheid van uw vrees verder onderuit haalt, is het gegeven dat u na uw initiële vertrek om naar Duitsland te gaan twee keer naar Moldavië terugkeerde, ondanks de vrees om gedood te worden door de zoon van de buurman. Na drie maanden in Duitsland te verblijven, zette u uw asielprocedure stop omdat uw zus en moeder een negatieve beslissing hadden gekregen en u niet van plan was om er te blijven en u keerde terug naar Moldavië. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 26, 24.03.2022) U heeft het resultaat van uw VIB in Nederland evenmin afgewacht maar keerde terug naar Moldavië omdat u niet tevreden was met de verblijfsomstandigheden tijdens uw procedure. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 24, 24.03.2022) Het feit dat u het resultaat van uw asielprocedure in Duitsland en Nederland zelfs niet heeft afgewacht en tweemaal besloot terug te keren naar Moldavië, is onverenigbaar met uw aangehaalde vrees en uw bewering een dringende nood te hebben aan internationale bescherming.

Vervolgens is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ in maart 2022 geen gewag maakte van uw vrees om gedood te worden en de problemen in verband met het huis. U bracht dit pas ter sprake tijdens uw tweede gesprek op de DVZ in maart 2023. U werd op het CGVS gevraagd waarom u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ niets hard vermeld over deze problemen. U antwoordde dat u het niet wist, dat er waarschijnlijk niet naar werd gevraagd. (npo MAN p. 9) Er werd echter tijdens het eerste gesprek op de DVZ weldegelijk gepolst naar de motieven van uw vertrek. U gaf aan dat de reden van uw vertrek uit Moldavië de volgende was: "We vertrokken omdat we daar discriminatie ondergaan. Bovendien heb ik er geen huis, geen plek waar ik kan gaan slapen." Indien u vreest om vermoord te worden

door de zoon van de buurman kan er niet ingezien worden waarom u dat niet ook zou vermelden, naast de dingen die u wel aanhaalde. Daarbij kan nog vermeld worden dat noch uw vader noch uw moeder op hun eerste interview op de DVZ iets vermeldden over problemen omwille van het huis, wat uw relaas verder onderuit haalt. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), 22/13546, 24.03.2022 ;Verklaring DVZ en Vragenlijst DVZ I.(...) P.(...), 22/13547, 07.04.2022) U kon overigens geen verklaring bieden voor het feit dat uw ouders er niets over hadden vermeld. (npo MAN p. 9)

Het gegeven dat uw vader recent vrijwillig terugkeerde naar Moldavië is een verdere tegenindicatie voor uw vrees. Vorig jaar keerde uw vader terug, hij huurt op dit moment iets in Chisinau en hij is aan het werk. U bent niet op de hoogte of hij op dit moment problemen heeft, gezien jullie nog maar weinig contact hebben. (npo MAN p. 5) Opnieuw doet dit de wenkbrauwen fronsen in het licht van de vrees die u aanhaalde gedood te worden door de zoon van de buurman. Gezien uw vader vrijwillig terugkeerde naar Moldavië en er klaarblijkelijk geen problemen ondervindt, kan niet ingezien worden waarom u wel problemen zou hebben bij terugkeer.

Verder werd uw relaas in verband met het ouderlijk huis van uw vader ondermijnt door tal van tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen enerzijds en die van uw moeder en halfzus anderzijds. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer de problemen met het huis zich afspeelden en wanneer uw halfbroer vermoord werd. Op het CGVS haalde u aan dat de problemen en de dood van uw halfbroer zich situeerden voordat jullie naar Duitsland vertrokken en dat dit zes of zeven jaar geleden was. (npo MAN p. 7, 8) Uit gegevens in uw administratief dossier blijkt dat u asiel aanvraag in Duitsland in 2018 (Eurodac Hit). In maart 2022 verklaarde u op de DVZ dat uw halfbroer I.(...) twee jaar ervoor overleed. (Verklaring DVZ MAN, rubriek 17, 24.03.2022) In maart 2023 situeerde u zijn dood 10 jaar eerder. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dat u geen coherente verklaringen aflegde over wanneer uw halfbroer gedood werd, doet afbreuk aan uw relaas. Immers, dit betreft een sleutelmoment in uw relaas waardoor er niet ingezien kan worden om welke reden u niet eenduidig zou kunnen aangeven wanneer deze gebeurtenis plaatsvond.

Niet alleen waren uw eigen verklaringen tegenstrijdig, ze kwamen ook niet overeen met de verklaringen van uw halfzus en moeder. U haalde aan dat I.(...) 35 of 38 jaar was toen hij stierf. (npo MAN p. 8) Uw moeder gaf tijdens haar eerste interview op de DVZ echter aan dat I.(...) overleden is als kind terwijl uw halfzus zowel vijf als zeven jaar geleden aanhaalde. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), rubriek 16, 24.03.2022; Verklaring DVZ M.(...) P.(...), rubriek 17, 24.03.2022; npo HALFZUS p. 5) De tegenstrijdige verklaringen tussen jullie onderling is een zoveelste aanwijzing dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ten slotte kan er nog aangestipt worden dat u in maart 2023 op de DVZ had verklaard dat u een jaar voor uw laatste vertrek uit Moldavië persoonlijke bedreigingen kreeg. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5) Gevraagd of u ooit zelf bedreigd werd, gaf u op het CGVS echter aan van niet. (npo MAN p. 8) Toen u op die tegenstrijdigheid werd gewezen, antwoorde u dat u zich wel bedreigd voelde en dat er wel bedreigingen werden geuit. Meer bepaald hadden ze gezegd dat als uw vader geen andere familieleden wilde verliezen hij de documenten van het huis moest afgeven. (npo MAN p. 9) Dit kan echter niet gezien worden als een bedreigingen die rechtstreeks naar u werd geuit. Daarenboven was u amper op de hoogte van de details, wat er verder voor zorgt dat de beweerde bedreigingen naar u toe niet geloofwaardig kunnen worden geacht. Zo wist u bijvoorbeeld niet hoe de bedreigingen geuit werden en hoe vaak dit gebeurde. (npo MAN p. 9) Boven gedane vaststellingen doen stuk voor stuk afbraak aan de geloofwaardigheid van uw relaas in verband met het ouderlijke huis van uw vader, de moord op uw halfbroer en daarmee gepaard gaande vrees voor u persoonlijk in Moldavië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Uw paspoort bevat louter identiteitsen reisgegevens, die hier niet worden betwist. Uit het medische document dat u neerlegde, blijkt slechts dat uw moeder op dit moment is opgenomen in een ziekenhuis in Luik, wat evenmin betwist wordt. Geen van deze documenten bevat echter informatie betreffende de door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw herkomstland."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op

grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar relaas en de redenen waarom zij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van haar vluchtmotieven en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoekster gaat in het verzoekschrift wel uitgebreid in op haar vermeende nood aan internationale bescherming gelet op de algemene discriminatie van de Roma gemeenschap in Moldavië en verwijst derhalve uitvoerig naar algemene informatie. Vooreerst dient erop te worden gewezen dat verzoekster noch op de Dienst Vreemdelingenzaken noch op het Commissariaat-generaal heeft gesproken over een nood aan internationale bescherming omwille van discriminatie van de Roma gemeenschap in Moldavië. Het louter verwijzen naar algemene informatie volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, zoals in de bestreden beslissing overigens ook wordt gesteld en verzoekster blijft desbetreffend nog steeds in gebreke.

Aangezien verzoekster zich deels ook steunde op de asielmotieven die haar halfbroer in diens verzoek om internationale bescherming aanvoerde, kan voor de volledigheid dienstig worden verwezen naar arrest nr. 302923 van 8 maart 2024 van de Raad waarbij in hoofde van verzoeksters halfbroer overwogen werd als volgt:

“2.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht verder te worden opgemerkt dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar gemotiveerd wordt:

*“Vooreerst moet er op worden gewezen dat u reeds vier verzoeken om internationale bescherming (VIB) indiende in Europa omwille van de **medische problemen van uw moeder** (in 2018 in Duitsland, in 2019 in Frankrijk en Nederland en in 2022 opnieuw in Frankrijk). Haar gezondheidstoestand is ook meteen de reden dat u naar België kwam en er een VIB deed, naast het feit dat u geen huis heeft in Moldavië, geen plek om te slapen en er gediscrimineerd werd. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 31 + 37, 24.03.2022; notities persoonlijk onderhoud (npo) MAN p. 6)*

Wat betreft de medische problemen van uw moeder moet erop worden gewezen dat dit geen verband houdt met één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De medische problemen van uw moeder zijn vreemd aan de Conventie. Daarnaast kan niet ingezien worden om welke reden u zelf problemen zou kennen in Moldavië omwille van haar gezondheidstoestand.

*Wat betreft uw woonsituatie in Moldavië moet onderstreept worden dat dit een louter **economisch motief** is dat opnieuw geen verband houdt met de Vluchtelingenconventie. Daarenboven blijkt uit uw verdere verklaringen en die van uw halfzus dat u weldegelijk een dak boven uw hoofd had, zij het gehuurd. (npo MAN p. 4, 5; npo HALFZUS p. 5) Er moet vastgesteld worden dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, omdat de economische problemen die u inroept niet geloofwaardig zijn.”(...)*

*“Tijdens uw tweede gesprek op de DVZ haalde u aan dat u problemen had met uw **schoonouders** omdat ze tegen jullie relatie gekant zijn. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.7, 10.03.2023) Uw partner verklaarde dat ze met u was weggelopen en dat haar ouders haar aan iemand anders wilden uithuwelijken. Gedurende het jaar of anderhalf jaar dat jullie samenwoonden in Chisinau kwam haar familie twee tot drie keer per maand langs. Ze probeerden haar terug mee te nemen naar Otaci, wat overigens nooit is gelukt. Uw partner vreest dat haar vader haar alsnog zou meenemen indien ze zou terugkeren naar Moldavië. (npo VROUW p. 5, 6, 7) Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat u of uw partner ernstige schade te vrezen hebben voor uw schoonfamilie. Eerst en vooral hebben er zich voor jullie vertrek uit Moldavië nooit ernstige incidenten voorgedaan. Uw partner vertelde wel dat u en uw schoonvader en schoonbroer een discussie hadden die bijna was geaard in en vechtpartij, maar uiteindelijk is uw schoonfamilie gewoon terug vertrokken. (npo VROUW p. 6) Gezien er zich geen noemenswaardige incidenten voordeden voor jullie vertrek, is er bijgevolg geen reden om aan te nemen dat dit wel het geval zou zijn bij terugkeer naar Moldavië. Daarnaast gaf u aan dat jullie op dit moment contact hebben met uw schoonouders. Ze zijn geïnteresseerd in hoe het met jullie*

gaat en in hun kleinkinderen, ze gedragen zich op een vriendschappelijke manier. (npo MAN p. 7) Uw partner vertelde dat ze een goed contact heeft met haar moeder, ze vraagt hoe het met haar gaat, met de kinderen, het leven. (npo VROUW p. 4, 6) Er is bijgevolg geen enkele aanwijzing dat jullie concreet iets te vrezen hebben voor uw schoonouders bij terugkeer naar Moldavië.

Uw partner haalde ook nog aan dat ze vreest dat u gemobiliseerd zou worden om deel te nemen aan de **oorlog** die van Oekraïne naar Moldavië zou kunnen overwaaien. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023; npo VROUW p. 7) Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat u dit zelf niet aanhaalde, maar dat het slechts uw partner was die dit asielmotief ter sprake bracht. Indien u werkelijk een vrees hebt voor de mobilisatie, kan verwacht worden dat u dit zelf ter sprake zou brengen of dat u dit bij de DVZ vermeldde of op zijn minst op het CGVS.

Ten tweede volstaat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Uw partner hoorde van vrienden dat er mensen worden opgeroepen in het leger en volgens de media werden er wapens geplaatst in Moldavië. (Vragenlijst DVZ VROUW, rubriek 3.5, 10.03.2023) Dit is echter een blote bewering die u met geen enkel objectief stuk wist te staven. U maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat u persoonlijk gemobiliseerd zou worden, noch legt u hier verder enige aanwijzing van voor. Daarenboven blijkt uit de voorhanden zijnde objectieve informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er in Moldavië actueel geen sprake is van mobilisatie van burgers in het kader van het heersende conflict tussen Rusland en Oekraïne, waardoor deze vrees louter hypothetisch blijft. U of uw partner bracht zelf geen informatie aan die het tegendeel aantoonst.

Tijdens het tweede gesprek op de DVZ en tijdens uw onderhoud op het CGVS haalde u een vrees aan in verband met het **ouderlijke huis van uw vader**. U vreest dat de zoon van de vroegere buurman u naar het leven staat. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.4, 3.5, 10.03.2023, npo MAN p. 6, 7) Er zijn echter verschillende zaken die ervoor zorgen dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen en de daarmee gepaard gaande vrees voor uw leven.

Eerst en vooral gaat het hier om louter blote beweringen die u op geen enkele wijze staft met enig begin van bewijs. U legde immers geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot deze feiten, en dit niettegenstaande de feiten dateren van een aantal jaar geleden, en u dus tijd heeft gehad om uw asielmotieven te onderleggen en u daarenboven aangaf dat uw vader over documenten beschikt in verband met de rechtszaak. (npo MAN p. 4)

Daarnaast moet er op worden gewezen dat u de problemen omwille van het huis van uw vader situeert vóór uw vertrek naar Duitsland en uw VIB aldaar. (npo MAN p. 7) Echter, toen er werd ingegaan op uw reisweg, gaf u aan dat de asielaanvragen in Duitsland, Nederland en Frankrijk verband hielden met de medische problemen van uw moeder. U bracht ze op dat moment niet in verband met de problemen van het huis. Echter, wanneer er even later werd ingegaan op de vrees in Moldavië beweerde u dat u naar Duitsland ging omwille van bedreigingen in verband met het huis. (npo MAN p. 6, 7) Het is vreemd dat u hier geen coherente verklaringen over aflegde.

Wat de geloofwaardigheid van uw vrees verder onderuit haalt, is het gegeven dat u na uw initiële vertrek om naar Duitsland te gaan twee keer naar Moldavië terugkeerde, ondanks de vrees om gedood te worden door de zoon van de buurman. Na drie maanden in Duitsland te verblijven, zette u uw asielprocedure stop omdat uw zus en moeder een negatieve beslissing hadden gekregen en u niet van plan was om er te blijven en u keerde terug naar Moldavië. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 26, 24.03.2022) U heeft het resultaat van uw VIB in Nederland evenmin afgewacht maar keerde terug naar Moldavië omdat u niet tevreden was met de verblijfsomstandigheden tijdens uw procedure. (Verklaringen DVZ MAN, rubriek 24, 24.03.2022) Het feit dat u het resultaat van uw asielprocedure in Duitsland en Nederland zelfs niet heeft afgewacht en tweemaal besloot terug te keren naar Moldavië, is onverenigbaar met uw aangehaalde vrees en uw bewering een dringende nood te hebben aan internationale bescherming."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze in het geheel niet aanvechten of betwisten, onverminderd gelden.

2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang

onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en artikel 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.6. Verzoekende partijen vestigen in het onderhavige verzoekschrift de aandacht op het gegeven dat zij behoren tot de Roma-gemeenschap in Moldavië. Zij stellen omwille hiervan niet als volwaardige leden van de maatschappij en Moldaviërs te worden beschouwd, risico te lopen om een doelwit te worden en te worden vervolgd en niet te kunnen terugkeren naar hun land van herkomst. Voorts geven zij te kennen dat hoewel verwerende partij van oordeel was dat eerste verzoekende partij niet concreet aanhaalde dat zij werd gediscrimineerd, toch verklaarde dat Roma niet direct worden aanvaard, hetgeen de heersende discriminatie van de Roma-gemeenschap bevestigd. Ook hekelen verzoekende partijen dat de verwerende partij niet heeft doorgevraagd en dit hen pas achteraf verwijt.

Dient in dit kader vooreerst echter te worden opgemerkt dat het een ernstige negatieve indicatie vormt voor zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen, vrees en nood aan internationale bescherming van verzoekende partijen dat verzoekende partijen, zoals blijkt uit de niet-betwiste feitenrelazen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen en hoger niet betwiste motivering, eerste verzoekende partij reeds vier verzoeken om internationale bescherming indiende in Europa en dit omwille van de gezondheidstoestand van haar moeder.

Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde nood aan internationale bescherming omwille van discriminatie van de Roma-gemeenschap, wordt in de bestreden beslissing op grond van de verklaringen van verzoekende partijen en de in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier opgenomen informatie verder geheel terecht gemotiveerd:

"U verklaarde op de DVZ dat u **discriminatie** onderging in Moldavië. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op

de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd. In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. Gevraagd naar de redenen waarom u Moldavië verliet, repte u op het CGVS overigens met geen woord over discriminatie. (npo MAN p. 6, 7, 9) U bracht met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade."

Verzoekende partijen slagen er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. De informatie die verzoekende partijen aanhalen en waaruit zij citeren stemt namelijk deels overeen met en ligt voor het overige volledig in dezelfde lijn als de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder en zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoekende partijen behoren tot de Roma-gemeenschap geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging (of nood aan internationale bescherming) in hoofde van verzoekende partijen. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Moldavische autoriteiten, dit met de hulp van ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de nodige stappen ondernemen om de inclusie en integratie van Roma te bevorderen. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en dat zulke problemen aldaar doorgaans niet van dusdanige aard, intensiteit en draagwijdte zijn dat zij als vervolging in de voormelde zin kunnen worden gekwalificeerd. Van zulke vervolging kan bijgevolg slechts sprake zijn in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er evenmin sprake van systematische gewelddaden jegens Roma. Bovendien kan uit de beschikbare, heden voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om aan personen die tot de Roma-gemeenschap behoren indien nodig de nodige bescherming te bieden. In het geval van discriminatie of gewelddaden, kan er immers klacht worden ingediend bij de politie. De Roma-gemeenschap heeft in de politie ook een bepaalde mate van vertrouwen en doet vaker een beroep op de politie in vergelijking met andere bevolkingsgroepen. Daarenboven bestaat er naast een klacht bij de politie de mogelijkheid om via andere kanalen eventuele gevallen van discriminatie en problemen aan te kaarten, kan er zo bijvoorbeeld beroep worden gedaan op de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van hun rechten en

vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via (de website van) de Equality Council klacht in te dienen over discriminatie. Ook zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen, streven ernaar de situatie voor de Roma te verbeteren en komen op voor de rechten van Roma. Daarbij streven zij onder meer een betere toegang tot het rechtswezen na en bewerkstelligen zij gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Dat verzoekende partijen omwille van hun behoren tot de Roma-gemeenschap in Moldavië nood zouden hebben aan internationale bescherming, blijkt daarenboven in het geheel niet uit en wordt ontkracht door hun verklaringen.

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat eerste verzoekende partij in haar verklaringen op het Commissariaat-generaal wel degelijk heeft aangegeven dat Roma niet direct worden aanvaard, hetgeen de heersende discriminatie van de Roma-gemeenschap bevestigt en bekritiseren dat verwerende partij hierop niet heeft doorgevraagd, kunnen zij niet overtuigen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij blijkt dat zij bevraagd werd naar de redenen waarom zij Moldavië heeft verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 6), dat zij bevraagd werd wie of wat zij vreest indien zij zou terugkeren naar Moldavië (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 7) en dat zij bevraagd werd naar wat haar zou kunnen overkomen bij terugkeer naar Moldavië en of zij ook een vrees heeft voor haar kinderen in Moldavië (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 9). Indien eerste verzoekende partij van oordeel was dat zij nood had aan internationale bescherming omwille van eventuele ondergane discriminatie en situatie voor de Roma-gemeenschap, kon wel degelijk worden verwacht dat eerste verzoekende partij dit in die zin zou aangeven wanneer haar voormelde vragen werden gesteld. Eerste verzoekende partij verklaarde hierover geheel niets.

Met de vaststelling dat eerste verzoekende partij werd bevraagd naar het al dan niet voeren van een onderzoek na de dood van haar broer en zij hierop ontkennend antwoordt met de loutere toelichting dat Roma niet worden aanvaard, tonen verzoekende partijen geheel niet aan dat zij omwille van het feit dat zij Roma zijn niet zouden kunnen terugkeren naar Moldavië en nood zouden hebben aan internationale bescherming. Ook in onderhavig verzoekschrift brengen verzoekende partijen geen concrete en op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat zij hiervoor nood aan internationale bescherming zouden hebben.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde verder ook terecht:

“Vervolgens is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ in maart 2022 geen gewag maakte van uw vrees om gedood te worden en de problemen in verband met het huis. U bracht dit pas ter sprake tijdens uw tweede gesprek op de DVZ in maart 2023. U werd op het CGVS gevraagd waarom u tijdens uw eerste gesprek op de DVZ niets hard vermeld over deze problemen. U antwoordde dat u het niet wist, dat er waarschijnlijk niet naar werd gevraagd. (npo MAN p. 9) Er werd echter tijdens het eerste gesprek op de DVZ weldegelijk gepolst naar de motieven van uw vertrek. U gaf aan dat de reden van uw vertrek uit Moldavië de volgende was: “We vertrokken omdat we daar discriminatie ondergaan. Bovendien heb ik er geen huis, geen plek waar ik kan gaan slapen.” Indien u vreest om vermoord te worden door de zoon van de buurman kan er niet ingezien worden waarom u dat niet ook zou vermelden, naast de dingen die u wel aanhaalde. Daarbij kan nog vermeld worden dat noch uw vader noch uw moeder op hun eerste interview op de DVZ iets vermeldden over problemen omwille van het huis, wat uw relaas verder onderuit haalt. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), 22/13546, 24.03.2022 ;Verklaring DVZ en Vragenlijst DVZ I.(...) P.(...), 22/13547, 07.04.2022) U kon overigens geen verklaring bieden voor het feit dat uw ouders er niets over hadden vermeld. (npo MAN p. 9)

Het gegeven dat uw vader recent vrijwillig terugkeerde naar Moldavië is een verdere tegenindicatie voor uw vrees. Vorig jaar keerde uw vader terug, hij huurt op dit moment iets in Chisinau en hij is aan het werk. U bent niet op de hoogte of hij op dit moment problemen heeft, gezien jullie nog maar weinig contact hebben. (npo MAN p. 5) Opnieuw doet dit de wenkbrauwen fronsen in het licht van de vrees die u aanhaalde gedood te worden door de zoon van de buurman. Gezien uw vader vrijwillig terugkeerde naar Moldavië en er klaarblijkelijk geen problemen ondervindt, kan niet ingezien worden waarom u wel problemen zou hebben bij terugkeer.

Verder werd uw relaas in verband met het ouderlijk huis van uw vader ondermijnt door tal van tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen enerzijds en die van uw moeder en halfzus anderzijds. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer de problemen met het huis zich afspeelden en wanneer uw halfbroer vermoord werd. Op het CGVS haalde u aan dat de problemen en de dood van uw halfbroer zich situeerden voordat jullie naar Duitsland vertrokken en dat dit zes of zeven jaar geleden was. (npo MAN p. 7, 8) Uit gegevens in uw administratief dossier blijkt dat u asiel aanvraag in Duitsland in 2018 (Eurodac Hit). In maart 2022 verklaarde u op de DVZ dat uw halfbroer luri twee jaar ervoor overleed. (Verklaring DVZ MAN, rubriek 17, 24.03.2022) In maart 2023 situeerde u zijn dood 10 jaar eerder. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek

3.5, 10.03.2023) Dat u geen coherente verklaringen aflegde over wanneer uw halfbroer gedood werd, doet afbreuk aan uw relaas. Immers, dit betreft een sleutelmoment in uw relaas waardoor er niet ingezien kan worden om welke reden u niet eenduidig zou kunnen aangeven wanneer deze gebeurtenis plaatsvond.

Niet alleen waren uw eigen verklaringen tegenstrijdig, ze kwamen ook niet overeen met de verklaringen van uw halfzus en moeder. U haalde aan dat Iurii 35 of 38 jaar was toen hij stierf. (npo MAN p. 8) Uw moeder gaf tijdens haar eerste interview op de DVZ echter aan dat Iurii overleden is als kind terwijl uw halfzus zowel vijf als zeven jaar geleden aanhaalde. (Verklaring DVZ E.(...) N.(...), rubriek 16, 24.03.2022; Verklaring DVZ M.(...) P.(...), rubriek 17, 24.03.2022; npo HALFZUS p. 5) De tegenstrijdige verklaringen tussen jullie onderling is een zoveelste aanwijzing dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ten slotte kan er nog aangestipt worden dat u in maart 2023 op de DVZ had verklaard dat u een jaar voor uw laatste vertrek uit Moldavië persoonlijke bedreigingen kreeg. (Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5) Gevraagd of u ooit zelf bedreigd werd, gaf u op het CGVS echter aan van niet. (npo MAN p. 8) Toen u op die tegenstrijdigheid werd gewezen, antwoorde u dat u zich wel bedreigd voelde en dat er wel bedreigingen werden geuit. Meer bepaald hadden ze gezegd dat als uw vader geen andere familieleden wilde verliezen hij de documenten van het huis moest afgeven. (npo MAN p. 9) Dit kan echter niet gezien worden als een bedreigingen die rechtstreeks naar u werd geuit. Daarenboven was u amper op de hoogte van de details, wat er verder voor zorgt dat de beweerde bedreigingen naar u toe niet geloofwaardig kunnen worden geacht. Zo wist u bijvoorbeeld niet hoe de bedreigingen geuit werden en hoe vaak dit gebeurde. (npo MAN p. 9) Boven gedane vaststellingen doen stuk voor stuk afbraak aan de geloofwaardigheid van uw relaas in verband met het ouderlijke huis van uw vader, de moord op uw halfbroer en daarmee gepaard gaande vrees voor u persoonlijk in Moldavië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.”

Waar eerste verzoekende partij erop wijst dat zij niet goed begrijpt waarom haar moeder verklaarde dat haar broer nog een kind was toen hij stierf en zij dit wellicht niet goed heeft ingeschat omwille van haar problemen aan haar hoofd, brengt zij geen enkel concreet element bij waaruit zou blijken dat haar moeder ingevolge haar medische situatie geheugenproblemen zou hebben en bijgevolg afwijkende verklaringen zou afleggen omtrent de dood van haar kind. Haar moeder verklaarde overigens bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij hartproblemen heeft, gynaecologische problemen, schildklierproblemen en kortademig is (Verklaring DVZ, vraag 33) en maakt geen melding van eventuele geheugenproblemen of “problemen aan haar hoofd”.

Waar eerste verzoekende partij meent dat hem niet kan verweten worden dat haar ouders de problematiek in hun verzoek om internationale bescherming niet hebben vermeld, wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde vluchtmotieven kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas. Aangezien de dood van de halfbroer van eerste verzoekende partij fundamenteel deel uitmaakt van de feiten waarvoor eerste verzoekende partijen internationale bescherming vragen, is de verklaring van de moeder van eerste verzoekende partij wel degelijk relevant.

Waar verzoekende partijen erop wijzen dat eerste verzoekende partij heeft uitgelegd dat de bedreiging naar haar vader toen ook een bedreiging inhield voor alle familieleden, haarzelf inclus, gaan zij eraan voorbij dat eerste verzoekende tijdens het persoonlijk onderhoud op de vraag of zij ooit zelf bedreigd is geweest ontkennend antwoordde (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 8). Dit in tegenstelling tot haar verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken waar zij stelde “na dit incident kreeg mijn vader telefoon waarin gezegd werd dat als hij de documenten niet afgaf dat zij ook zijn andere zoon zou verliezen. Daarom heeft hij mij en mijn moeder mee betrokken in de strijd voor ons huis. Wij gingen mee naar de gerechtelijke instanties. Hierna begon ik ook bedreigingen te ontvangen” (Vragenlijst, vraag 3.5.) (eigen onderlijning). Hun betoog kan de vastgestelde tegenstrijdigheid dan ook niet in een ander daglicht stellen.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en

terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.7. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij op grond van de door hen aangevoerde asielmotieven in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen toonden en tonen, waar zij eerder nog verwezen naar de oorlog in Oekraïne als reden waarom zij niet zouden kunnen terugkeren naar Moldavië, verder op generlei wijze aan dat er in Moldavië op heden een oorlog zou woeden en/of dat er sprake zou zijn van enige imminente militaire dreiging. Derhalve tonen verzoekende partijen niet aan dat er in hun land van herkomst sprake zou zijn van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenmin tonen verzoekende partijen aan dat de gevolgen van de oorlog in Oekraïne in hun land en regio van herkomst van zulke aard zouden zijn dat zij aldaar louter omwille van het gegeven dat er in het buurland een oorlog woedt een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen maken in dit kader verder geenszins duidelijk waar, waarom, wanneer, om welke redenen, door wie en in welke omstandigheden zij zouden riskeren te worden onderworpen aan ernstige schade omwille van het conflict in Oekraïne.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.8. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel in casu en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

2.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen."

Bijgevolg kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoekende partij niet aan dat zij op grond van de door haar aangevoerde asielmotieven in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat er in Moldavië een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict aanwezig is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME	C. DIGNEF
--------------	-----------